Regula.

Daghes propriè non ſequentis, ſed mox præcedentis literæ defectum indicat.

In hac verborum claſſe, in coniugatione Cal, Præteritum & vtrunque participium ſemper conueniunt cùm perfectis verbis. Infinitiuus, imperatiuus, & futurum etiam nõnunquam. vt, נָפוֹל תִּפּוֹל, cadendo cades, id eſt, certè corrues, Heſter 6. נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע, cuſtodi linguam tuam à malo, Pſal. 34. וּמִצְוֹתָיו יִנְצֹרוּ, & præcepta illius cuſtodient, Pſal. 78.

Infinitiuus quando נ primam thematis perdit, ſuſcipit ת in fine, vt hîc conſpicuũ eſt. Habet etiam duplex ־ quando tertia eſt gutturalis, pro duplici ׃. vt עֵת לָטַּעַת, tẽpus ad plantandum, Eccleſiaſt. 3. à נָטַע, plantauit. & alia.

Cæterùm quòd ל vna ex literis בְּכָלָם pro ſeua habeat ־, fit quòd præponatur dictioni habenti accentũ in penultima

קַל	Coniugatio
	Exemplum:
עָבַר	Præteritum
נָגַשׁ	
נָגְשָׁה	
נָגַשְׁתָּ	
נָגַשְׁתִּי	
נָגַשְׁנוּ	
נְגַשְׁתֶּם	
נְגַשְׁתֶּן	
נָגְשׁוּ	
בֵּיגוֹנִי	Præſens partic.
	Plural. Singul.
נוֹגֵשׁ	נוֹגְשִׁים
נוֹגֶשֶׁת	vel
נוֹגְשָׁה	נוֹגְשׁוֹת
פָּעַל	Particip. prẽteri.
	Plural. Singul.
נָגוּשׁ	נְגוּשִׁים
נְגוּשָׁה	נְגוּשׁוֹת
מָקוֹר	Infinitiuus
גָּשֹׁת	
בְּגָשֹׁת	
כְּגָשֹׁת	
לָגָשֹׁת	
מִגָּשֹׁת	
צַוּוּי	Imperatiuus
גְּשִׁי. גְּשׁ vel, גּוֹשׁ vel, גַּשׁ	